

प्रसिद्धी विभाग

शैक्षणिक वर्ष २०१३ – १४

साहेबरावजी बुद्धपाटील स्मृती व्याख्यानमाला

॥ मनदर्शन ॥

फैलनारी
शनिवार, १५ जानवरी २०१४

४

शब्दमहोत्सवाची ती तेश वर्ष...

शिवाजी आतकी

महाराष्ट्रात ज्या व्याख्यानमालेचे दाखले फुले जातात, म्हणजेच जी व्याख्यानमाला 'प्रमाण' मानली गेली ती व्याख्यानमाला म्हणजेच स्व. साहेबराव बुद्धपाटील स्मृती व्याख्यानमाला होय. एका सरवतीपूऱ्यकाळा शब्दांची सुमांजली वाहण्याचा प्रवत्न खेड तालुका शिक्षण प्रसारक मंडळाने केला. या शब्दमहोत्सवाच १३ वर्ष लोटली. शब्दसामर्थ्याचा जीवांग व्याख्यातांनी या व्याख्यानमालेची उंची वाढवली. या व्याख्यान - मालेचा मागोवा घेताना एका वाक्यात सांगायचे झाल्यास, 'व्याख्यानमालेच्या दर्जाचा प्रमाण आपूर्तीवंद्य असेच करावे लागेल.

चतुरस्त्र व्यक्तीमत्व असान्या रामदास फुटाणे यांनी काही वर्षांपूर्वी एका दैनिकातील आपल्या लेखात स्व. साहेबराव बुद्धपाटील स्मृती व्याख्यानमाले चा दाखला दिला होता. व्याख्यानमालचा दर्जा त्यांच्या लिखाणातून व्यक्त झाला. मागोवा घेताना अधोरोखित होणारी वाब म्हणजे सर्वेषां अशी ही व्याख्यानमाला आहे. डॉ. रुद्रानाथ माशेलकर, डॉ. विजय भटके, डॉ. सुरेशचंद्र नाडकर्णी, डॉ. जंतर नाळीकर अशा जागतिक दर्जांच्या शास्त्रज्ञांने विचार ग्रामीण भागातील विद्यार्थ्यांना ऐक्याला निश्चित. अशा अलौकिक व्यक्तीमत्वांनी या व्यासपीठाची उंची वाढवलीला. एवढार विजय कुवलेकर यांनी टिळ्ही येता घरा या विषयावर केलेले विचान वारा वारीनंतरही श्रीत्यांच्या लक्षात आहे. कवी अशोक नायावाकरांनी ती पिण्यिकी, अंड. उज्ज्वल निकम यांचे अनुभव कथन, युक्तांचे अध्यक्ष डॉ. कुमार सामर्थ्यांचे परखड विचार, डॉ. नील सत्याग्रहण, डॉ. विजय वाड यांनी

मागोवा

फडकुले, ड. मा. मिराजदार, डॉ. अरुण देव, पत्रकार कुमार केतकर या सान्यांनीच श्रीत्यांना आपल्या शब्दसामर्थ्यांनी विकून घेतले. डॉ. प्रकाश आपार, श्रीनिवास पाटील, ह.भ.प. तनपूरे महाराज, भय्यू महाराज, ह.भ.प. किसनमहाराज साखरे, ह.भ.प. रामदास महाराज कैकांची यांनी सामाजिक दृष्टी आणि विचार याच व्यासपीठाचवल देताना तरुणाईला अंतर्मुख केले. हृदयानाथ मोशेशन यांना एकत्रिता श्रीत्यांचे कान सुणावून झाले होते. एकूण चृत्यातानाम विचारवांनी ही व्याख्यानमाला महाराष्ट्रातील निवडक व्याख्यानमालेच्या पंक्तीत नेतृत्व ठेवलीला. या व्याख्यानमालेचे यश कशात समावलेय हे देन शब्दात सांगायचे झाल्यास 'श्रीत्यांचा प्रतिसाद' हेच सांगावे लागेल.

व्याख्यानमाला ही ग्रामीण भागातली. तीनी सकाळी दहा वाजता. पाच ते सहा हजार विविध व्योगटातील श्रीते. टाचांची पडली ती आवाज होईल इतकी शिस्त आणि सर्वाधिक विशेष म्हणजे व्यासपीठाचवल फक्त वक्ता ... इतर कोणाची पालहालीक भाषणे नाहीत, प्रदिव्य वेळ चालारे सत्कार नाही.... सरे कसे आकृतींधात बसवलेले... एवढाचा शब्दप्रभु व्याख्याताने आपले विचार शब्द शुखलेले युक्तवे, आपां असेच.... आगल्या संयोजनाने व्याख्यानमाला सर्वांगीनि जपतीला. वक्तुव्य दी ज्यांच्याकडे कल होती, ज्यांच्या भाषणांची लोक अजूनही दाखले देतात, शब्दसामर्थ्य ज्यांची ताकद होती त्या माजी आपदार स्व. साहेबराव बुद्धपाटील याना त्यांनी निर्माण केलेल्या ज्ञानर्दीरातून आदरांतीली वाहीली जावी तीसुदा! अशा व्याख्यानमालेच्या मायथातुन! हे कोतुकास पात्र आहे. मागोवा घेताना संयोजकांनी अभिमान बालगावा असा हा उपक्रम आहे.

आपल्या शब्दसामर्थ्यांनी त्रोत्यांना जिकले ते याच व्यासपीठाचवलून. माई शिंघुताई सपकाळ यांच्या शब्दकेक अजूनही श्रोते विसरेले नाहीत. अंड. अपणा रामतीर्थांकांनी एकत्र कुरंग पदवत जपायलाच हवी हे निश्चन सागताना बेलगाम तरुणाईला शब्दांचे आसूड ओढले ते याच व्यासपीठाचवलून.

साहित्यिकांची तर मांदियाळी येथे जमली. विट्ठल वाघ, अरुण म्हात्रेचे काव्य, गजलकांप्रदिव्य निफाडकरांची गजलसप्त ही श्रोत्यांना पर्वणी होती. उक्त काबडे, यशवंत पाटणे, प्रवीण दवणे, रा. रं. बोराडे, डॉ. नागानाथ कोतापल्ले, डॉ. चु. म. पटणे, निर्मलकुमार

डॉ. संजय शिंदे

प्रसिद्धी विभाग प्रमुख